

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Cantvs Decimvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Cur illud sic reliquisti,

Vacuum, scilicet esuriens, derelictum, sauciatum, amore etiam languens, & in aura suspensum.

Nec pradam accipis quam egisti.

Nimirum ut illud repleas, saties, comiteris, & perfecte sanes, donando ei sedem, ac requiem in te. Nequit amans non appetere stipendium, & solutionem amoris sui, cuius intuitu famulatur dilecto suo, secus enim non esset amor: quæ solutio siue stipendium non est aliud, nec anima (cum verus est amor) aliud appetere potest, quam amoris incrementum, usque ad perfectionem amoris: qui alio non reperatur, quam amore. Solutionem hanc, & stipendium amoris egregie expressit Proph. Iob dicens. *Sicut cervus desiderat umbram, & sicut mercenarius præstolatur finem operis sui; sic & ego habui menses vacuos & noctes laboriosas numeravi mihi. Si dormiero di-*

cam: quando consurgam? & rursum expectabo vesperam, & replebor doloribus usque ad tentbras. Anima diuino æstuans amore exoptat complementum, & consummationem amoris, ut inibi completum habeat refrigerium, quemadmodum cervus æstivo calore fatigatus, ad umbræ refrigerium anhelat: & sicut mercenarius præstolatur finem operis sui, ita anima finem operis sui, & consummationem expectat. Vbi notandum est, non dixisse Iobum, quod mercenarius præstolatur finem laboris sui, sed finem operis sui; quia opus anime amantis, est amare, cuius operis, amoris, nimirum, finem præstolatur, perfectionem scilicet, & complementum amoris Dei, quod usque dum adueniat, eo modo anima affecta est, sicut seipsum Proph. Iob depinxit, loco citato, menses dielque vacuos habentem, & noctes laboriosas. Ex quo patet, quomodo anima, quæ Deum adamat, aliud ambire, aut ab illo expectare non debet, quam amoris illius perfectionem.

CANTVS DECIMVS.

CANCION X.

SENSVS.

*Apaga mis en ojos
Pues que ninguno basta à desbaxellos,
Y veante mis ojos,
Pues eres lumbré dellos
Y solo para ti quiero tenellos.*

*Extingue meas molestias
Quas nemo alius mitigare sufficit
Et te videant oculi mei
Cum sis eorum lumen
Quos pro te solum habere cupio.*

DECLARATIO.

Pregit anima in præsentis Cantu, obsecrans dilectum ut angoribus, & molestiis suis terminum imponere iam dignetur, cum nemo alius id præstare sufficiat, ita tamen, ut anime suæ oculi eum videre possint, quandoquidem solus ipse sit lumen, in quod intendunt; nec in aliam rem eos impendere cupiat, quam in ipsum, sic inquitens:

Ex.

Extingue meas molestias.

Proprium est concupiscentiæ amoris, quod quidquid non quadrat, aut conuenit, cum re à voluntate amata, eam defatiget, distruciet, molester, ac morosam reddat, dum vota, & desideria sua impleri non videt. Quæ omnia, nec non anxietates, & solitudinem videndi Deum, molestias appellat, quas nulla res alia mitigare sufficit, quam ipsius amari possessio. Propterea ait, vt sua ipse præsentia eas extinguat, ac refrigeret omnes, sicut potus aquæ frigidæ calore defatigatum refrigerat. Ideo enim hoc loco verbum *Extinguere*, vsurpat, vt indicet, se amoris igne cruciari.

Quas nemo alius mitigare sufficit.

Vt anima maiori efficacitate moueat, suadeatque dilecto, vt votis, ac precibus suis annuat, dicit: quod siquidem præter ipsum nemo sufficit indigentia suæ satisfacere, suas molestias extinguat. Vbi notandum est, quod tunc Deus O. M. præsto est, vt succurrat, & soletur, ac medeatur animæ indigentis, cum illa nec ambit, nec habet alia solatia extra ipsum. Quapropter anima quæ extra Deum nulla in se oblectatur, non diu manere potest absque amicabile dilecti sui visitatione.

Et te videant oculi mei.

Hoc est videam te facie ad faciem, oculis animæ meæ.

Cum sis eorum lumen.

Præterquam quod Deus est supernaturale lumen oculorum animæ, sine quo versatur in tenebris, nunc etiam ex affectu cordis lumen oculorum suorum eum nominat, amatoris instar, qui in significationem amoris, eum quem amat, oculorum suorum lumen appellare solet. Itaq; idem est ac si diceret, quandoquidem oculis meis aliud non affulget lumen, neque per naturam, neque per amorem; propterea *Videant te oculi mei*, quandoquidem modis omnibus eorum lumen exiit.

Quos pro te solum habere cupio.

In superiori versu significauit anima, quemadmodum oculi sui versarentur in tenebris, non videndo dilectum, cum ipse solus sit eorum lumen, sic eum inducendo vt hoc lumen gloriæ sibi largiatur, in præsentem vero amplius eum deuincire volens, ait: in nullos alios vsus velle se illos habere, quam ad ipsum videndum. Nam sicut merito hoc diuino lumine orbat anima, quæ voluntatis suæ oculos, circa aliud lumen proprietatis, seu adhæisionis rei aliquid extra Deum apponere voluerit, vt pote quæ ponit obicem, ne illud recipiat; ita etiam congruenter sibi dari meretur anima, prædictos oculos suos erga extranea quæque occludens, vt illos solum aperiat Deo suo.

CANTVS VNDECIMVS.

CANCION XI.

SENSVS.

Descubre tu presencia
Y mateme tu vista y hermosura:
Mira que la dolencia
De amor no bien se cura
Sino con la presencia y la figura.

Revela tuam præsentiam
Et visio, & pulchritudo tua me occidant,
Vide quod agitur
Amoris, non bene sanatur
Nisi per præsentiam & figuram.

Z z 3

DILV.

mis
ucera
ica

V